

וגם כמה שהתקיימו מצדדיהוה'ש'ש' העצם דלינו וזהו
 בעצמו משום דהו' לאו התיקן לעצמו והיה העצם משום דהו'
 לאו שאב"מ והיה בשם הנהג' ישראל מ"ס בזהוה'הו' בשתי
 ימים וכל דבריו כראוי מולקו פ' נשם בכזן הנהג' מדרך תמונה
 לקרב את הרחוקים פרוצ וזהו דמות עירוק לקנה תמן בשפה
 שתיקן בעת הקני' עשה איבור שצובר על ב"י ע"י הקני'
 כל התמן ברשותו משא"ל בקנה פסח מחבירו הרי בשעת
 קני' אין כאן איבור ואין ב"י איבור משהו והאיבור הוא אין
 בו מעשה :

אדם וגם אשר הנולד כלית לעצמתו מעשה אש העלה
 בשר פיגול לזבח שפדן פיגול ממנו ואח"כ נעשה
 נותר מחשב זה למעשה אש כי דבר חמקה דובר אינוי רוחה
 לדבריו עיקר והרי כמה שהצלה על בני האדם לא הו' רק
 הכשר לאלוהים ונעשה שפדן ואינו מ"ק פיגול והמותר
 כההו' אח"כ ואין יחס זה למעשה וכמו שאין אלו חושבין
 למעשה מה שהביא הוה' ואח"כ נעשה נותר כן אי"ל לחשב
 למעשה מה שהבי' פיגול לזבח וזהוה' מה שצובר בדבריו
 הרמז"ש פ"א מהל' חגיגה א"ר"ן האמורה בזהוה' הוא שצ"א
 פנים בצורה ב"י"ט דאשן של חג ויביא עמו קרבן עולה בין מן
 העוף בין מן הבהמה וכו' שכל נעושה ביום ראשון ולא הביא
 עוה לא די שנה עשה מלוח עשה אלא עובר על ל"ח שאב"מ
 לא יראו ע"כ הרי דלע"ז דע"י עשייתו שצ"א פנים בצורה גרים הנהג'
 שצובר כמה שהביא פניו ירקס מ"מ ל"ו מיתשב זה נאמשה כיון
 דאין פעולה חוב קרבן לנחת חובק אלא שבי' מעשה ראוי
 העושה לנחת חובק נכסוף קרבן ולכן כמה שצ"א הביא חו' כיו
 שאב"מ א"כ יליק ענה אכ"ס בשם העלה הפיגול לזבח שבי'ו
 חנה עליו הנהג' שלא חייבו ממנו האיבור המותר אח"כ מחשב
 ללאו שאב"מ וזאתה שאלנו מוכרחין לחלק לדעת רבינו במ"ס
 פ"ה מהל' איבורי מוצק על ה' עשה למנוח כל קרבן במנח
 ההרב בלא מנח לוקא שנאמר ואל' השבות מנח כו' מחשב זה
 ללאו שאב"מ משום דשם חובק כהשולת הקריבו בני מנח נעשה
 הנהג' ללא השבות מנח כו' ומחשב זה למעשה משא"ל בראיית
 פ"ה מהל' איבורי מוצק על ה' עשה למנוח כל קרבן מיהב
 ראיות פנים לנאמן בזה מעשה ללאו דלא יראו כתי ירקס א"כ
 מכל"ס שלא מיישב המעשה שהעלה מנח ע"כ מוצק להצות
 בזה האיבור דלא תוודו דאילו עבד מעשה וכ"ל נראה פשוט
 וזכור :

גם אשר הנה כ"ח להמליא בשם מותר דוקא בכיות
 משכחה בהנהג' ה' ודוקא על ח"י יח' שיה' לו מצד
 לא מסתבר כלל כאשר גם כ"ח הרגים בזה ומה מושגל הליקוף
 הקני' להחשב מעשה הו' א"י חכה כל הכוונה לא הו' זה מעשה
 שא"ל שיה' הקני' ברבע פיגול הלינה לעובר עליו ב"ח והגם
 כי הו' אפשר לומר ולמן פיגול אחר תלוה שאחר שמתהנה קול
 אינו נאכל עוד ודלתי יעבור עליו הלינה ויבוא לידו נותר הו'
 הו' כעושה מעשה כמה שהנה חמקן אבל כ"ו רחוק מדרך
 הישר :

וריישב דעת הרמז"ש בזה נראה ע"פ מה שביארה לי
 ביסוב קוב"א והנהג' המורה בב"מ ל"א דלנינו
 ר"י ור"ל חמקה בחול' ומהוה' החמקה בחול' ר"י אמר חייב
 ור"ל אמר פטור ר"י חייב חייב עדימה שפדן הו' מעשה
 ר"ל אמר פטור קלא לא הו' מעשה והזכר הוה' דלאלו הן
 הנוקין פליגי ר"י ור"ל שצוה שזכ"ל כ"כ זה הוה' יעבר
 כיוס ולא אכלה דר"י שו"ט משום דהו' לשא"מ ר"י שו"ט
 משום התראת ספק אבל משום לאו שאב"מ לוקין עליו ולכא
 למומר דלפיכך דר"י קאמר וילי' לא כ"ל כמשמעו בחר הכי
 דלנינו אמלתא דר"י דאמר גבי כל הוה' שו"ט מנח ע"ד בוקר כל
 כההו' ליהו עשה אחר' ל"ח לומר שאין לוקין עליו דליק ר"י
 טעמא דבא כההו' ה' לא בא הכתיב לוקין עליו להזדאת
 ספק שמי' הה"א הוה' ר"ל ליק טעמא דבא כההו' הו' לא בא
 כההו' לוקין לנאמן לאו שאב"מ לוקין עליו ולי' אליבא דר"י
 קאמר אמאי לא ליה חייב מנח מנח להה"א שמי' התראת
 כדלדיק ר"י אלא קאמר הסך קוסבר כאידך דר"י דאמר ל"ס
 התראת אלתא ודל' משמע דבכר הכי עיי"ש שה"ל בדרך דוקא
 ונראה

אין להחזיר פילה ע"י עומד ערוכה ומיהו ללענין פסח מהני
 הוה' עומד לענין פילה ע"י הוה' עומד כ"ל ברור ומעשה
 כ"ו גמלאן וכובר פילה ל"ח ברבע אפי' בלא בקעי בו רבים אבל
 למאן דכובר פילה בע"ז אלא דבקעי בו רבים פילהו
 כדרכו ובאברו העצם משום דעלל הוה' פסח וקורה מן
 הרשאה אבל ע"כ פ"ו הוה' מקום שפדן אלו חושבין אלוה' לפסח
 כיון שאינו יותר משע"ר אפי' בקיעה רבים בעל שם הפסח
 הרשאה כיון דשקבי בני מבני פסחא קאזי ונפתי בהאי פילה
 א"כ ע"כ מהפילה אלו קורין בשם פסח חו' אין לחלק בין עומד
 ערוכה בין חזר למבוי וכיון דגם במבוי הפילה מחשב לפסח
 אש עומד ערוכה עליו מותר כמו בחל' ואע"כ ל"ס חילוק בין
 חזר למבוי לענין בקיעה רבים שם העצם משום ביטול פסחא
 קמלי שדיק בשבוי ואל' בחל' אבל לענין עומד ערוכה אין לחלק
 בזה כ"ל נכון היטב העצם הדברים והלשונות שיעה הרשאה
 דבחל' אפי' בקעי בו רבים פ"ר"ו בע"ז וקא' והנה בעיר
 המוקפת חומה ליהו דק"י"ל ל"ס ל"ח חזר משתק המנ"א
 אש מותר בקעי בה רבים וכחך ל"ס להחמיר ואמס' ל"ח
 דבארבו דבחל' התיקן דל"י"ך פילה עשה כ"ח לאו להחמיר
 גם בעיר המוקפת חומה עשה חובבה מהר"ט כיון ל"ל
 ובפרט דלאו מהקנין את העיר כל בונה כביד ובכ"מ הפירין
 חוק לעיר עושים מרח' הפסח דהו' כמחילה גמורה ועיין בק"א
 בחס"ו והנה ה"ל חקדקה כיון ל"ו וא"כ אפי' דמשתק ל"ו
 להגב"א אש הו' גם להקל דמי כחל' מ"ז ק"ו כל בעירובין
 דספיקא לוקא ומכל"ס ש"ס לנו עמודי עולם ה"י"ך והרמז"ש
 שבוברים דגם ב"ל חמ"ב ע"כ ע"כ דעו להפילה בעשה מה"ח
 להחמיר בהוה' אכ"ס נמ"ס המב"א בסוף כ"ו ס"כ"ג דלא הו'
 בקעי בו רבים א"ז כביד' דלכפ"ו כ"ו הרוא ע"כ"ש ואע"כ
 ל"ס לילה כיה נענין ביטול פילה מ"ז אין להחמיר כ"ו וז"ל אש
 ל"ו רבים הקין החל' ודאי הכוון נעשהו בזה"כ אבל במקום
 דה"י מייסד יעשה בלי חוקן ומכמו אהא דל"ח פסחה
 מעשה" אין להחמיר מחל"ס דל"כ אהא מנולא לעו על הרשאה
 וכמו מה"ר"י ברינון ר"פ ה' וכל' אפי' לומר לומר כו' ע"כ
 וה"ל כהוה' וכן הקולות חללון כל שאון סו"אן ברע"ס להחמיר
 כדור בעירי המון יורה לפסח כיון שדך ע"ו כעניניה העגנה
 הוה' חבלי' שו' ואל' חת"כ"ס ח"י יח' ויהי' לו לחמקה דברי
 הכוונה בחסון מעריות העמים דו"ס שלמו באהבה -
 אהרן עשה טובה :

חשובה ט לפרעשבורג

דוב ארבע על חדרי תורה קליע אל השערה דובר בשפה
 ברוכה כבוי ידיו ומו"ג רצוי נפשי ומשוש לבי הרב המאה"ג
 החורף וביק המפירים לשם ולהלה חכמה השלם איצר בלום
 הן גבור כ"ש מוח' בער נ"י אכפנינהו"מער :

זיו נועם מכתבו בא אלי ביום ו' העבר כו' ועתה אבוא לדבר
 הלכה הנאמר במכתבו :

הניף ידו בעיני רוחו לתקור במהרה בשר הקדשים אחר
 זמן אכילתן אין ל"י דוקא להחזיר בכיות לחייב ע"י
 בלאו דל"א או אפי' בפתוח מכות נמי חייב על"י דהוה'
 באזהרה אכילה דנפקא מלא יאכל כי קודם הם ולא יאכל כיות
 משח"ל בלאו דלא רוחרו אפי' בכ"ס נמי ע"כ והנה מע"ל
 הרמ"ב והשגחה בפלפולו גם נענין בל' ויהא אי חייב בכ"ס או
 לא ולדבריו ש' מבר"ס דכ"י עובר באיבור כ"ס ולאן אית
 ב"י וידידי לא דעו אנה מלאו ה' לעובר ע"כ"י בח"ס כל אשר
 פלפלו החת"רונים בזה היינו אש"ס בו איבור ח"ס כמו בכל
 איבורים או"ס לחלק בין עיני איבור אכילה דאפי' בכ"ס י"ס
 בו הנהג' גרמו מבר"ס דכ"י איבור ראי' וכמ"ס הח"ן בתשובותיו
 כ"י פ"ו אבל סיני' בח"ס לאו דכ"י לא אדע מי האומר כן והרי
 לא פליגי ב"ס וז"ה אלא אי בעינן ככהכח בתמן או בכיות
 אבל חוק כ"ס שחתיב בכ"ס גם אי וליעין ביעור מאכילה
 הינו ודק בכתב' אול"ס כ"ס דכ"י כ"ח שמעתי ב"י אינו ראי'
 למותר דכ"י איתקם ראי' לאכילה וגם עיקר ב"י נכחעק מפאת
 איבור אכילה וכמ"ס הר"ן ר"ס פסחים אבל כמותו ל"ס זה